

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Sancti Hilarii de Cella, & B. sancti Petri & magistro Stephano Gaschet
sanctæ Mariæ Majoris Canonicis Pictavensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

utrinque proposita intellectis, quia cognovimus dictam cœnobium in spiritualibus & temporalibus graviter collapsum existere, per apostolica vobis scripta mandamus quatinus cùm providendum sit non tam personis in Ecclesiis quàm Ecclesiis in personis, si per hanc viam facilius & utiliùs ad restorationem ipsius monasterij poterit perveniri, ut videlicet de alia persona idonea jam probata eidem monasterio consulatur, vos auctoritate nostra suffulti, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, id exequi procuretis. Alioquin præfatum restituatis Abbatem; & in utroque casu exclusis de ipso cœnobio personis indignis, quas meritò videritis excludendas, inducatis in illud ex aliis monasteriis personas idoneas, per quas idem monasterium debeat reformari, contradictores, si qui fuerint, vel rebelles appellatione remota censura ecclesiastica compescendo. Taliter autem mandatum apostolicum exequamini ut in novissimo districti examinis die super hoc dignam Deo possitis reddere rationem. Quòd si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani VII. Idus Iunij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*PRIORI SANCTI HILARII
de Cella, & B. sancti Petri & magistro
Stephano Gaschet sancte Mariæ Majoris
Canonici Pictavensibus.*

Accedentibus ad apostolicam sedem dilectis filiis R. Rozelini dilecti filij P. Xantonensis Decani procuratori & magistro R. Bovi pro se dilectum filium nostrum Benedictum tituli sancte Sufannæ Presbyterum Cardinalem concessimus auditorem. Coram quo dicti Decani proposuit procurator quòd eum idem magister obtentu mandati nostri præbendale beneficium obtinuerit olim in Ecclesia Xantonensi, & in receptione ipsius juramento firmavit se nihil unquam ulterius in eadem Ecclesia petituram, processu temporis ingratus gratiæ sibi factæ, ac præstiti juramenti oblitus, à dilecto filio nostro Guala tituli sancti Martini Presbytero, tunc sancte Mariæ in Porticu Diacono Cardinali & apostolicæ sedis Legato, litteras impetravit, nulla in eis de juramento præstito habita mentione; per quas importuna molestabat instantia Ecclesiam memoratam, ut ex eo quòd præbendæ integræ commodum adeptus fuerat, in eadem jus obtineret Canonici & honorem; sumens inde materiam jurgij unde devotior erga ipsam

Ecclesiam effici debuisset. Ceterum cùm dictus magister per litteras Cardinalis ipsius in hac parte nequivillet consequi suæ voluntatis effectum, sub venerabilis fratris nostri Episcopi & quorundam Canoniorum Xantonensium nomine super canonatu præmissis litteras apostolicas, tacita de juramento præstito veritate, ad Decanum Burdegalensem & suos conjudices postmodum impetravit; quas procurator jamdictus asserbat ratione multiplici non valere; tum quia in ipsis talis extiterat veritas occultata qua expressa obtentum rescriptum apostolicum non fuisset, tum etiam quia quorundam Canoniorum litterarum, quas prænominatus magister se nostro apostolatu exhibuisse asseruit, per falsi suggestionem & circumventionem quandam obtentæ fuerant ab eodem mendaciter asserente quòd ad ipsum canonicandum dictorum Canoniorum vota convenerant singulorum. Sed falsum id esse procurator jamdictus se proposuit probaturum. Præterea prætaxatus magister præmissis aliquatenus non contentus, infra decem dies à prioris impetratione rescripti ad B. Canonicum Pictavensem & suos collegas super eodem canonatu apostolicas litteras obtinuit delegari, quæ nullam faciebant de prioribus mentionem. Propter quod asserbat ipsas procurator prædictus pluribus de causis nullius esse valoris quoad antefatum Decanum, magistrum scholarum, & contradictores ceteros Xantonensis Ecclesiæ compellendos; tum quia priorum jurisdictio judicum minimè fuerat per secundas litteras revocata; tum etiam quia per illam generalem clausulam I. Canonici & quædam personæ majores aliæ Xantonenses vocari ad judicium non debebant, necnon & dictus Decanus ad sedem super hoc apostolicam provocarat. Vnde ipsorum factum erat meritò irritandum, & sæpeditus magister carere debebat utriusque rescripti commodo, in quorum altero de alio mentio non fiebat, postulans ob hæc & alia Decanum, magistrum scholarum, & contradictores prædictos ab ipsius magistri super hoc impetitione prorsus absolvi. Ad hæc præfatus magister ex adverso respondit quòd cùm ad Xantonenses Canonicos nostrarum precum & mandati primitias de conferenda eidem præbenda integræ reportasset, ipsi Canonici medietatem tantum ipsius, in elusionem mandati apostolici potius quàm ex devotione quam haberent ad illud, eidem magistro, sicut rei effectus indicat, contulerunt. Et licet idem

nullum tunc beneficium obtineret, praefati tamen Canonici eundem sic jurare fecerunt quod nihil ulterius ab ipsis absque communi totius voluntate Capituli postularer, quemadmodum nominatus Decanus ad mandatum venerabilis fratris nostri Bituricensis Archiepiscopi & suorum à nobis delegatorum conjudicium coram dilectis filiis Cantore ac Priore sancti Viviani Xantonensis firmavit proprio juramento. Sanè quia ipsius praebendae medietatem reliquam ad interventum praedicti Xantonensis Episcopi, post praestationem juramenti jamdicti, eidem magistro praenominati Canonici unanimiter contulerunt, cum ipsi temporali spirituale beneficium sit annexum, licet illud memoratus magister se posse petere proponebat, praesertim cum nec etiam postulet, sed petatur potius ab univèrsis ferè Canonici antedictis, sicut per viginti trium ipsorum, Episcopi, Archidiaconorum, & Cantoris litteras, & relationes praenotatorum judicium evidentissimè ostendebat, subjungens quod cum plures vacent in Xantonensi Ecclesia canonicae, ac nullus sit de tanto numero qui possit in perceptione spiritualium, si receptus fuerit, praegravari, nec alius appareat in hujusmodi contradicitor, praenominatus Decanus, qui aliquando consenserat in eundem, prout coram iudicibus Pictavensibus confessione propria propalarat, solus in hac parte non debebat audiri, maxime cum ad exceptiones probandas, si quas vellet contra ipsum proponere, fuisset pluries evocatus, nec ex ipsis aliquas, sicut promiserat, probavisset, nec etiam usus fuerit apostolicis litteris quas super hoc impetraverat contra eum. Verum cum idem magister ad canoniam ipsam vocetur per Capitulum saepesatum, sicut ipsorum litterae clarius manifestant, nullusque per nos canonicatus fuerit in Ecclesia supradicta de novem Clericis pro quibus nostras litteras jam recepit nisi magister C. Natalis, qui per Episcopum & Archidiaconum specialiter obtinuit canoniam, & ad id obtinendum apud sedem apostolicam per annorum quatuordecim spatium undecies accesserit personaliter laborando, nobis humiliter supplicabat ut suis laboribus providere misericorditer dignemur. Nos igitur intellectis per Cardinalem praedictum quae proposita fuerant coram eo, de consensu partium discretionem vestrae per apostolica scripta praecipiendo mandamus quatinus si vobis infra tres menses post harum susceptionem legitime constiterit ipsum

magistrum simpliciter & absolute jurasse quod nihil amplius peteret in Ecclesia Xantonensi, eidem super petitione sua silentium imponatis. Alioquin, cum major & sanior pars Capituli suum ipsi praestet assensum, non obstante contradictione paucorum, eundem recipi faciatis in Canoniam & in fratrem, ipsi stallum in Choro & locum in Capitulo, sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo, assignantes; & Decanum in expensis factis pro negotio isto condemnetis eidem, ipsumque ut eas praefato magistro restituat per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis; contradictores, si quos inveneritis, vel rebelles, remoto appellationis obstaculo, censura simili compescendo; nullis litteris obstantibus à sede apostolica praeter assensum partium impetratis. Quod si non omnes &c. duo veltrum ea &c. Datum Laterani xii. Kalen. Julij, anno quartodecimo.

ANDREAE ILLVSTRI REGI
Vngariae.

Receptis & intellectis litteris regis, hoc tibi, fili carissime, duximus respondendum, quod si forsan inter Strigoniensem & Colocensem Ecclesias super dignitatibus suis aliqua pullulat dissensionis materia, gratum nobis existeret ut tu cum Praelatis ac suffraganeis & Capitulis eandem ad amicabilem secundum Deum compositionem intendas sine praedicio utriusque; in qua si ex privilegiis quae alterutri sunt Ecclesiae ab apostolica sede concessa quicquam difficultatis occurrerit, quia de ipsis nobis est solummodo iudicium referatum, illud ad nostrum referatur examen. Nos enim, qui pacem eorum & tranquillitatem tuam & regni tui ferventi desiderio affectamus, ad eam, quantum cum ratione poterimus, impedemus operam efficacem. Datum Laterani Idibus Julij, anno quartodecimo.

VLTASILVANO EPISCOPO.

Significatum est nobis quod Scibiniensi praepositura vacante, quae ad Romanam Ecclesiam nullo pertinet mediante, dilectus filius magister R. cui honesta memoria suffragantur, ad eam canonicè electus. Unde supplicatum est nobis ut electionem ipsius auctoritate dignemur apostolica confirmare. Quocirca fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatinus veritate diligentius inquisita, si rem invenieris ita esse, ipsam auctoritate nostra